

Motorrijden en duiken?

Vakantie voor de motorrijdende duiker en de duikende motorrijder

Wie liefhebber is van zowel motorrijden als duiken, heeft bij mooi weer een dilemma. Wat gaan we doen? Een mooie tocht door de omgeving op twee wielen? Of toch maar in de duikspullen gehesen? Thomas Eekels wist zijn beide grote hobby's te combineren. En omdat hij dacht dat hij niet de enige was die niet kon kiezen, organiseerde hij de 'Dive & Drive' groepsvakantie. Cor Kuyvenhoven schreef zich in voor de try-out van afgelopen voorjaar.

Tekst: Cor Kuyvenhoven en Jesca Zweijtzter Foto's: Cor Kuyvenhoven

Eelco probeert net zo mooi te zijn als het beeld.

Zowel duiken als motorrijden: het idee spreekt me gelijk aan. Ik vind beide leuk. En om dat in een trip te combineren is echt apart. Normaal gaat dat niet samen: het is tenslotte erg lastig om je duikspullen mee te nemen op de motor! Dus meld ik me aan voor de try-out van deze vijfdaagse Dive & Drive-vakantie. Van tevoren ontvang ik een lijstje met spullen die meegenomen moeten worden en een uitnodiging voor de voorafgaande informatieavond. Op deze avond lever ik, met de auto, mijn duikspullen in bij het vertrekpunt waar Thomas en zijn vrouw me gastvrij ontvangen. Het is ook meteen de eerste kennismaking met de rest van de groep. Leuke mensen, mét dezelfde interesses. Het ijs is dan ook snel gebroken. Helemaal met de deelnemer die net als ik op een oldtimer motorfiets rijdt. We werpen een blik in de aanhanger waarmee onze duikspullen vervoerd worden. Indrukwekkend, het ding is groot en hoog met een compressor, een aggregaat voor 220 volt en zelfs een werkbank voor kleine reparaties. In

geval van pech kan er ook nog een motor in mee. Onze duikspullen worden opgehangen en vastgezet. Ik heb er zin in. Zelfs het weer werkt prima mee!

Oer-Hollands

De eerste dag begint met een motortocht. Logisch, je moet tenslotte eerst een stukje rijden om bij duikwater te komen. Thomas rijdt voorop met routebeschrijving en gps. Achterop vangt iemand van de organisatie eventuele uitvallers op. We zijn met een klein groepje, het is dus allemaal goed te overzien. Terwijl onze duikspullen via de kortste route naar de eindbestemming van vandaag gaan, rijden wij op ons gemak door het oer-Hollandse landschap van Mijdrecht naar Brabant. Snelwegen zien we niet, zelfs nauwelijks borden die naar snelwegen leiden. De omgeving is heel gevarieerd: we tuffen over kleine slingerweggetjes langs rivieren, over dijken en door dorpjes. Drie pontjes brengen ons over water. En natuurlijk stoppen we regelmatig om koffie te drinken, te eten, te tanken en de benen te strekken. Het is relaxed rijden,

al met al doen we acht uur over ruim 200 kilometer. Ik geniet, maar vermoeiend is het ook - ik ben niet meer gewend om hele lange stukken te rijden. Verlangend kijk ik uit naar de duiken van morgen.

Vreemde snuiter

Vanaf onze overnachtingsplek, Hoeve de Mertel in Biezenmortel, is het met de motor een kwartier naar de duikstek Langspier. Als we daar arriveren, kleedt een groepje duikers zich net om. Ze kijken ons raar aan als we van onze motoren afstappen en de duikspullen uit de aanhanger halen! Dat is duidelijk een ongebruikelijk tafereel. Langspier is een zoetwaterplas naast een spoorbaan, je kunt de trein zien rijden. Onderwaterleven zien we nu niet veel, maar we horen dat vooral tijdens nachtduiken er snoeken te spotten zijn. De lokale duikclub heeft beelden op de bodem neergezet, zoals een paard en schalen. Een platform is aanwezig om de opstijgingen te oefenen en je kunt door een afgezonken zeecontainer zwemmen. De Langspier is niet

Van boven naar beneden
 Even poseren voor schapenboerderij De Mertel.
 Nils assisteert bij het klaarmaken van een duikset.
 Thomas heeft het naar zijn zin op de veerpont.
 Lekker pootjebaden bij De Langspier.

Rechtsboven
 Onderwaterknuffelen in het water van Mol.

Rechts
 Nils bekijkt de begroeiing.
 Hoe moet ik mijn set aantrekken?

alleen leuk voor duikers, het is een recreatieplas waar dagjesmensen zich op zonnige dagen langs de waterkant vermaken.
 Als ik na de eerste duik het water uitkom, zie ik een paar meiden pootjebaden. Netjes vraag ik of ik een foto van ze mag maken, maar dat zien ze niet zo zitten. Ik realiseer me dat het ook weinig vertrouwen wekt als er ineens een kerel in een zwart pak met een enorme camera uit het water op je afkomt. Als ik ze dat vertel en uitleg waarvoor de foto bedoeld is, vinden ze het alsnog leuk om gefotografeerd te worden!

'Gemiste' tocht

De accommodatie tijdens de eerste en tweede nacht is uitstekend. De mooi gelegen schapenboerderij De Mertel heeft voor ons een paar eenvoudige tweepersoonskamers. De eerste avond kookt de eigenaresse, de tweede avond genieten we van een barbecue. Het is heel gastvrij, we kunnen zelf aangeven wanneer we willen eten, niks is te moeilijk. Ik heb een kleine reparatie te doen en mag gewoon van hun spullen gebruikmaken.

ik een paar bekenden tegen bij wie ik me kan aansluiten om deze middag nog een duikje te doen. Zo kan ik het meer alvast verkennen en afkoelen in het water.
 Als ook de anderen arriveren, krijg ik van ze te horen dat ik toch echt iets gemist heb aan deze tocht. Ze vonden hem zeer de moeite waard. Gelukkig heb ik me prima vermaakt. Ik moet erkennen dat ik toch iets meer duiker ben dan motorrijder. Dus plaag ik terug: «Thomas, er is iets mis met je gps, hoor! Jullie hebben enorm omgereden. Het was maar zestig kilometer, ik ben al uren hier!»

Kermisattractie

De stemming zit er goed in. We eten in het duikcentrum en op het terras genieten we van een lekker Belgisch biertje, terwijl we over de plas uit kijken. Het weer is goed, het licht mooi – ik heb een echt vakantiegevoel. Omdat we elkaar wat beter hebben leren kennen, gaan de gesprekken inmiddels ook niet meer alleen over duiken en motorrijden. Uiteraard gaan de plagerijtjes over en weer. Eerder had een voor-

vis. Wel vind je er allerlei kunstobjecten als beelden en schilderijen die kunstenaars speciaal voor dit meer hebben gemaakt. Hierlangs zijn allerlei zwemroutes uitgezet.
 Het is 1 mei, de Dag van de Arbeid, wat voor de Belgen een nationale vrije dag is. Het is dus gezellig druk bij het meer en een aantal verenigingen maakt met hun nieuwe cursisten de eerste buitenduik. Na de duik komen her en der de biertjes en andere versnaperingen uit de auto's, en blijft iedereen gezellig nakletsen.
 Tijdens de twee duiken die we hier vandaag maken, verkennen we verschillende routes. We vermaken ons met de beelden en halen onder water gekkigheid uit. Hoewel we een aardig stukje uitzwemmen en geen andere duikers tegenkomen, is het zicht niet bijzonder goed. Maar het mag de pret niet drukken.

Pech

De laatste dag is aangebroken. Op het programma staat een binnendoorrit terug naar ons startpunt Mijdrecht, 250 kilometer verderop. Uiteraard via een hele andere route dan de heenweg. Het weer zit nog steeds erg mee, alleen mijn motor niet. Na twee uur rijden worden de klachten steeds erger. De motor rookt zo dat zelfs Nils met zijn bezemmotor vóór me gaat rijden. Na een stop krijg ik hem niet meer aan de praat. De elektronische ontsteking is kapot. Gelukkig ben ik nog maar vijfhonderd meter van de Nederlandse grens verwijderd. Ik duw mijn motor over de grens en bel de Wegenwacht. Helaas moet ik ook afscheid nemen van de groep.
 Ondanks deze pech, was het een fantastische vijfdaagse vakantie. De organisatie heeft overal over nagedacht: de route, de overnachtingen, de aanhanger. Alles, tot en met de maaltijden aan toe, was van tevoren uitgetest. Het is een trip die met acht of tien mensen heel goed te doen is. Het rijden gaat rustig en iedereen krijgt de route op papier mee met de nodige telefoonnummers. Mocht je van de groep wegraken, is er dus niets aan de hand.
 De afwisseling van de activiteiten is goed bevallen. Het is erg lekker om na een dag motorrijden het water in te springen! Dus, motorrijdende duikers en duikende motorrijders: kiezen hoeft niet meer. Je kunt je hobby's nu combineren.

*Kijk voor verdere informatie op:
www.DIVEandDRIVE.nl*

Grensovergang België-Nederland.

De derde dag is weer een motorrijdag. Vanuit Biezenmortel zullen we naar Mol in België rijden om bij het Zilvermeer te logeren. Het is weer een prachtige rit over allerlei landweggetjes, die ik niet helemaal mee kan maken. Mijn motor vertoont kuren en omdat die kuren bij een hoog toerental verdwijnen, ga ik over de snelweg verder met Nils met de 'bezemmotor' als gids voorop. Als wij aankomen, is de materiaalwagen al gearriveerd. Toevallig kom

bijganger zich hardop afgevraagd wat voor 'kermisattractie' de grote kanariegele Goldwing van Thomas nu weer was, en dat krijgt hij de rest van de trip natuurlijk te horen. Mijn rokende oldtimer is ook goed voor het nodige commentaar, met een knipoog uiteraard!
 Het water van het Zilvermeer is blauw en de bodem heeft de lichte kleur van het zilverzand. Dit geeft een bijzonder effect. Door de hoge zuurgraad van het water, leeft er vrijwel geen